

ALAPKŐ

A Monori Evangélikus Egyházközség lapja

2010/2. szám

Fény az éjszakában

„Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka a nyájuk mellett. És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: »Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvöztető született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.«”

(Lukács 2,8–11)

A karácsonyi szent történet egyik legszebb és tanulságokban leggazdagabb jelenete az, melyről Lukács evangéliumának fentebb megjelölt pár verse beszél.

Sötét volt a karácsonyi éjszaka. Sötét és csendes. Az égboltozaton csak a csillagok táborá ragyogott. Megannyi aranyos pityke az éjszaka fekete palástján.

Alant a földön, puha pásziton pihent az élet és pihent a gond. A nyájaik mellett örködő pásztorok néma merengéssel hallgatták a mindenségre boruló csendet.

Egyszerre csak fény ömlött szét az éjszakában. Fény a magasságból, mely beragyogta a földet és életet ébresztett a nagy némaságban. Mert csak ott van élet, ahol világosság uralkodik. A sötétség birodalma a halálé és a gonoszé, a világosság birodalma az élet Uráé, az Istené.

S a karácsonyi fény nyomán vigasztaló biztatás szava hallatszott az égből. Egy örömdetes hír, egy kedves evangélium, hogy az Istennek egyszülött szent Fiában, a Jézus Krisztusban Megváltó adatott az emberiségnek.

Erre a kedves evangéliumra vágyik ma is minden ember lelke. Mert nagy sötét éjszaka borul mindnyájunkra. A gondnak és fájdalomnak, a szeretetlenségnek és a bánásoknak sötét éjszakája. Egy-egy halvány csillag mint álmodó reménység lop egy kevés fényt a mai kor emberének sötét éjjelére. De nem képes eloszlatni a lélek borúját, a szívek bánatát. Egyetlen fény van csak, mely ragyogó fényével el tud úzni minden bánatot. Ez a fény az evangélium fénye. Felcsillan most is a karácsony szent, tiszta örömeiben. Átsugározza ma is nehéz életünk sötét éjszakáját. Fellege ma is rávetődik arra az útra, mely a békesség, jószág, öröm és megnyugvás virágaival van szegélyezve: a szeretet útjára. És ez az út a világot minden bűnétől és minden gyarlóságától megváltó Jézushoz vezet. Kövesd az evangélium fényét, s lépj rá a szeretet jézu-si útjára, meglásd, nem lesz többé földi életednek sötét éjszakája.

Evangélium népe, neked adta az Úr szentséges karácsonyi ajándékul az evangélium mennyei világosságát, járj ennek fényével! S „tartsd meg, amid van, hogy senki el ne vegye a te koronádat” (vö. Jel 3,11).

Dr. Raffay Sándor püspök

(Az írás eredetileg az Evangélikus családi lap 1925. december 25–27-ei számában jelent meg. Fenyő Ágnes Az angyal megjelenik a pásztoroknak című grafikája a Karácsonyi történet című kreatív gyermekkönyvből [Luther Kiadó, 2008] való, és képeslap formájában is kapható.)

Felülről áldott, Jézus Krisztusra figyelő, békés, boldog, szeretettel teli ünnepeket kívánunk mindenkinek!

Monor - EHE - Nyírtelek - Lucfalva

Talán emlékeznek még az *Alapkő* olvasói közül néhányan a 2005 pünkösdi szám egyik interjújára, melyben *Malik Péter Károly*val beszélgettünk arról, milyen úton jutott el az Evangélikus Hittudományi Egyetemre (EHE). Azóta több mint öt év telt el. Időközben Péter befejezte teológiai tanulmányait, és *dr. Fabiny Tamás*, az Északi Evangélikus Egyházkerület püspöke június 27-én a monori evangélikus templomban lelkésszé avatta.

Az oltártérben *dr. Cserháti Sándor*, az EHE professor emeritusa, *Fabiny Tamás* és *Selmeczi Lajos Péter*. Fotó: *Horváth-Hegyi Áron*

- *Hogyan emlékszel vissza az EHE-n eltöltött évekre?*

- Csupa jó élményem van a teológiáról. Nagyon jó évfolyamba kerültem, ahol volt egy kisebb közösség, akikkel nemcsak a tanulásban, sportban, játékokban tudtunk együtt lenni, hanem reggelente imádságban is. Jól meg tudtuk azt is beszélni, ha valami nehezen emészthető dolog került elénk tanulmányaink során. Igyekeztünk aktívan részt venni a teológusgyülekezet életében minden téren, és ez tette színessé, tartalmassá, most már jó emléké az ott töltött éveket. Tanáraink nagy részével is egészen szoros kapcsolat alakult ki, és sokuktól nemcsak szellemi táplálékot kaptunk, hanem a Krisztussal való kapcsolatunkban is erősítettek, segítettek bennünket.

- *A teológiai tanulmányaidat lezáró hatodévet Nyírteleken töltötted. Milyen tapasztalatokat szereztél a Filadelfia Evangélikus Egyházközsgében?*

- Mivel az apósom, *Györfi Mihály* a gyülekezet lelkésze, eleinte mindkettőnk számára kérdés volt, hogyan fogjuk tudni kezelni ezt a különleges mentor-diák viszonyt, de végül ez nem okozott semmiféle problémát.

Egy nagyon aktív gyülekezetről van szó, így sok szolgálati területbe tekinthettem be, köztük számomra addig ismeretlenekbe is. A szokásos gyülekezeti alkalmak - istentiszteletek, bibliaórák, hittanórák, ifjúsági órák - mellett láthattam azt is, hogyan működik egy közösségi szenvedélybeteg-gondozó szolgálat, egy támogató szolgálat, egy tanyagondnoki szolgálat és egy „biztos kezdet” ház.

Láthattam azt is, hogy a gyülekezet tagjai közül sokan az idejüket, energiájukat, pénztárcájukat nem kímélve vetik bele magukat egy-egy szolgálatba, ha abban az Isten akaratát látják. Így haladhat ott előre a cigányok között

végzett misszió, amelyben én is megtapasztalhattam, hogy nagyon küzdelmes munka, de nagyon mély Istennel és emberekkel kapcsolatos tapasztalatokat lehet szerezni.

Összefoglalva azt tanultam meg Nyírteleken, hogy ha Isten kinyit valamilyen kaput, akkor abba az irányba bátran el lehet indulni, és fel lehet használni minden adódó lehetőséget arra, hogy Jézushoz vezessünk másokat.

- *Lelkészé avatásodat követően Fabiny Tamás Lucfalvára küldött ki lelkési szolgálatra.*

- Lucfalva egy kicsi zsákfalu Nógrád megyében. Összesen hatszázötvenen élnek a településen, de a gyülekezet mégis nagyobb, mint némelyik nagyvárosban, hiszen vasárnaponként százan, százötvenen jönnek el a délelőtti istentiszteletre, a délutáni alkalmat pedig körülbelül negyvenen látogatják. A szomszédos faluban, Nagykeresztúron havonta kétszer tartunk istentiszteletet.

Persze önmagában nem a létszám számít, sokkal inkább az, hogy megvan-e a kapcsolat Jézussal, és van-e lehetőség az Ő megismerésére. Sokan már hitre jutottak, velük próbáljuk keresni az Isten akaratát, és segíteni azokat, akik még keresik az Urat. Ebben segítenek a hétközi alkalmaink, imaórák, bibliaórák, női imaórák, férfi órák, ifjúsági órák, hittanórák, gyermekbiblia-körök, énekkari alkalmak, különféle sorozatok. Az alkalmak vezetésében már most is van segítségem, de a cél az, hogy még többen találják meg a feladatukat a gyülekezetben, és új szolgálatokat is elindíthassunk. Néhány dolgot már mi is megváltoztattunk, és sok más ötletem is van, de mindeközben azért imádkozom, hogy Isten akarata szerint haladjunk és nyitottak legyünk arra, amit Ő szeretne véghezvinni közöttünk. Bízom benne, hogy lesz majd lehetőségünk közös alkalmakat szervezni a monori gyülekezettel is.

Györfi Eszterrel 2009. június 27-én kötöttük össze az életünket. Másfél évvel később pedig az alábbi „önéletrajt” küldhettem szét SMS-ben: „Önéletrajt: Nevem Malik Debóra Hanga. 2010.09.26-án 17:35 körül születtem, 54 cm-rel és 3,45 kg-mal. Jelenleg eszem és jól vagyok. Folyt. köv.” Hálásak vagyunk Istennek mindezért!

Hólapátolás – kiért és miért?

„Már megint esik a hó!” – bosszankodom magamban, amikor hétvégén megérkezik a fehér téli csapadék. Tudom, hogy a gyerekeknek és a téli sportok szerelmeseinek ez a legjobb hír, és én is szívesen élvezem a tél örömeit egészen addig, amíg meg nem kell fogynom a seprű és a lapát nyelét, hogy nekilássak eltakarítani az „égi áldást”. Ekkor azonban messzire tűnik az öröm és a meghitt hangulat, hiszen sietnem kell, ha nem akarom, hogy letapossák a havat az arra járók, és még nehezebb legyen eltakarítani a járdáról, a gépkocsi-bejáróról és a templom környékéről.

Morgok is magamban rendesen: „Nem csak enyém a templom!” Miközben többen rám köszönnek, és jó munkát kívánnak, legszívesebben azt válaszolnám: „Legyen része benne!”, de nem teszem. Félek, nem értenék az iróniát és megsértődnének. Inkább csak visszaköszönök. Bosszankodom, fázom és próbálom minél gyorsabban elvégezni a munkát, hogy készülhessek az istentiszteletre is, elvégre azért vagyok lelkes, hogy Isten ígését hirdessem!

Miközben bosszankodom és fázom, elgondolkodom: Jön-e majd valaki az istentiszteletre? Én igyekszem, hogy a templomot könnyen meg tudják közelíteni, és ne legyen balesetveszélyes a járda – de ki fogja ezt észrevenni? Ki indul el ebben a zord időben, hogy kimozduljon a jó meleg szobából és beüljön a hideg templomba? Kiért, miért teszem én ezt?

A gyülekezetért? Azokért, akik el sem jönnek? Azokért, akik természetesnek veszik mindezt, mintha azt mondanák: „Ez a dolga!”? Azokért, akik olyan jól tudják, hogy mi a lelkes feladata, milyen hiányosságok miatt nem épül a közösség, de tenni valamit a változásért nem akarnak? Esetleg azokért, akik fázósan, álmosan belépnek az épületbe, és várják, hogy megtörténjen a csoda? Azoknak az ismerős arcoknak, akik munkahelyi vagy magánéleti problémákkal megterhelve várják, hogy kapjanak valami éltető, vigasztaló, bátorító szót – pedig sokszor magam sem tudom, hogy mit mondjak?

Magamért? Hogy megnyugodjon a lelkiismeretem? Hogy ne kelljen mindig másoktól kérnem? Mert belefáradtam a hiábavaló kérésekbe és visszautasításokba?

Mert nem szeretném már megint ugyanazt a két-három segítőkész embert megkérni? „Magad, uram, ha szolgálád nincs” – tartja a népi bölcsesség. Lehet, hogy valamit rosszul csinállok?

A templomért vagy a városért? Azért, hogy „ne érje szó a ház elejét”? Hogy ne büntessék meg a tulajdonost? Van egyáltalán értelme az egésznek? Megváltozik tőle valami? Többen jönnek majd el az istentiszteletre? – Nem valószínű. Lehet, hogy észre sem veszi senki.

Úgy járok velem, mint sok aprósággal életünk során. Nagyon szeretnénk valamivel a másik javára tenni, ő azonban észre sem veszi fáradozásunkat. De akkor van ennek értelme?

Van értelme tenni valamit, amit senki sem érdekel? Van értelme fáradozni valamiért, ami senkinek sem kell? Rémálomba illő, amikor minden igyekezetünkkel azon vagyunk, hogy olyan ajándékkal kedveskedhessünk valakinek, amit értékelni fog, amiben benne van szívünk és lelkünk, mégis van úgy, hogy nem érjük el a kívánt eredményt, és az ajándék a sarokban vagy a fiók aljában landol, vagy továbbadásra kerül. A hiábavaló igyekezet hamar lefárasztja az embert, és elveszi a kedvét attól, hogy tovább próbálkozzon azzal, ami senkinek sem kell.

Bosszankodásom és morgolódásom közben azonban látok jönni valakit az eltakarított úton. Egyenesen felém jön. Csodálkozom, mert még korán van. Vajon mit akarat? Lassan közeledik, megáll előttem, én pedig rádöbbenek a látogató kilétére.

A döbbenettel együtt el is szégyellem magam, mert ráébredek tévedésemre és elbizakodottságomra. Rádöbbenek: Ő küldött ide. Ő állított ebbe a gyülekezetbe, ő bízta rám ezeket az embereket és ezeket a feladatokat.

Rá kell döbennem: nem az emberekért, nem magamért, nem is a templomért vagy a városért teszem, amit teszek, hanem érte. Érte kelek fel reggelenként, az ő megbízatásából végzem a munkámat, érte szólok meg az emberek előtt, érte vállalom a hólapátolást is a templom körül, mert ő bízott meg az útkészítés nehéz, fáradtságos és sokszor hiábavalónak tűnő munkájával, amíg meg nem érkezik hozzám, hozzánk: a családomhoz és a gyülekezet tagjaihoz, az idősekhez és a fiatalokhoz, az egészségesekhez és a betegekhez, a gazdagokhoz és a szegényekhez, a gyászolókhöz és az örvendezőkhöz.

Miközben elérkezünk a 2010. év végére és – Isten kegyelméből – átlépünk 2011-be, közelebb kerülünk ahhoz, amikor Jézus Krisztus Urunk eljön mindazokért, akik az övéi, akik várják az ő megjelenését. A Biblia utolsó könyvének végén azt mondja: „Bizony, hamar eljövök.” Az övéinek a válasza pedig nem lehet más, mint a várakozással teljes készenlét: „Jöjj, Uram Jézus!” (Jel 22,20.)

Selmeczi Lajos Péter lelkes

Kedves Testvérek!

Legelőször is szeretettel és hálával **köszönjük** meg mindazok segítségét és támogatását, akik a mai napig örömmel és aktívan részt vettek gyülekezetünk életében és fenntartásában. **Köszönjük**, hogy szívükön viselték és szívükön viselik mind a mai napig ennek a kis evangélikus közösségnek a sorsát. **Köszönjük**, hogy vannak, akiknek fontos, hogy jelen legyen Monoron, Monorierdőn, Csévharaszton és Vasadon az evangélikusság a maga szolgálatával. Az ő lelkesedésük nélkül hiábavaló lett volna az ősök munkája. Az évek során az enyészete lett volna mindaz, amit ők fizikailag vagy lelkileg felépítettek.

Vannak azonban olyanok is (felnőttek, családok), akik valamilyen formában evangélikusnak mondják/tartják magukat, de a gyülekezet fenntartásában egyáltalán nem vagy csak nagyon csekély mértékben vesznek részt. Teljesen igaza van annak, aki azt mondja, hogy **a hit nem pénz kérdése, de** pénz nélkül nem tud működni a gyülekezet mint szervezet/intézmény. (Gondoljunk csak a világitásra, a fűtésre és a közüzemi díjakra.)

Sajnos a nyári időszak ismét **nehéz anyagi helyzetet** teremtett. A gyülekezet bevételei ilyenkor rendszeresen olyan mélypontra kerülnek, amely lehetetlenné teszi az alapvető működés számláinak kifizetését.

Megnyugtatásul szeretnénk jelezni, hogy ez **nem túl-költséges miatt** van! A féléves ellenőrzés során látható volt, hogy a kiadások alatta maradtak a tervezettnek.

Tudjuk, hogy mindenkinek megvan a saját költségvetése. Mégis **szeretettel kérjük** azokat a testvéreket, akik az idén, illetve az elmúlt években nem vagy lehetőségeikhez mérten csak csekély mértékben támogatták gyülekezetünket, ugyanakkor fontosnak tartják az evangélikus egyház jelenlétét és szolgálatát lakóhelyükön, **támogassák gyülekezetünket.**

Tudjuk azt is, hogy mostanában sokan egyre nehezebben élnek, ezért nem szoktunk meghatározott összegű támogatást kérni. Mindenki maga ismeri a lehetőségeit. Nem fogunk ezek alapján megítélni senkit ezután sem!

Egy kis játék a számokkal: ha minden evangélikus, aki a gyülekezet területén él (0–100 éves korig) csak 1000 Ft-ot fizetne éves szinten, nem lenne szükség erre a levélre. Ehelyett 2009-ben kb. 90 fő fizetett átlagban 7–8000 Ft-ot, sokszor erején felül. Ők hordozzák a vállukon a gyülekezetet. – **A fenti kérés nem hozzájuk szól!**

Tudatosítani szeretnénk, hogy az itt élő evangélikusokon múlik, hogy lesz-e, marad-e evangélikus gyülekezet Monoron és környékén a jövőben is.

Egyházfenntartói járulékokat, adományukat

- ◆ az Alapköhöz mellékelt csekken,
- ◆ átutalással az OTP Banknál vezetett számlára, melynek száma: 11742056-20051754,
- ◆ személyesen a vasárnapi istentisztelet után vagy hivatali időben (szerdán 16 és 18, pénteken 8 és 10 óra között) fizethetik be.

A kérés mellett álljon itt alkalmaink felsorolása is, melyekre szeretettel várjuk gyülekezetünk tagjait.

Kérjük kedves Testvéreinket, hogy kövessék nyomon gyülekezetünk eseményeit a <http://monor.lutheran.hu> internetes oldalon, illetve elektronikus levelezőlistánkon is, melyre feliratkozni a fraternet-monor-subscribe@lutheran.hu címre küldött elektronikus levéllel lehet.

A Monori Evangélikus Egyházközség nevében:

Tábi István felügyelő, Selmeczi Lajos Péter lelkész

Istentiszteletek

Monor, evangélikus templom: minden vasárnap és ünnepnap 10 órakor (az istentisztelettel párhuzamosan gyermekbibliakör van a gyülekezeti teremben); a hónap 1. és 3. vasárnapján, illetve ünnepnapokon úrvacsorával; a hónap 3. vasárnapján családi és ifjúsági istentisztelet

Monorierdő, katolikus kápolna: minden vasárnap és ünnepnap 15 órakor; a hónap 1. vasárnapján, illetve ünnepnap úrvacsorával

Csévharaszt, Petőfi Sándor u. 104.: a hónap 1. vasárnapján 16 óra 30 perckor

Vasad, református templom: a hónap 4. vasárnapján és egyházi ünnepeink 2. napján 17 órakor

Rendszeres alkalmak

- ◆ **Nyugdíjas kör:** hétfő 9.00–11.30
- ◆ **Konfirmációi óra:** péntek 16.00–17.00
- ◆ **Énekkari próba:** péntek 17.00–18.00
- ◆ **Ifjúsági óra:** péntek 18.00–20.00
- ◆ **Ifjúsági bibliakör:** a hónap 1. és 3. péntekjén 19.30-tól
- ◆ **Éva-kör:** a hónap 2. szerdáján 18.00-tól
- ◆ **Ádám-kör:** a hónap 3. szerdáján 18.00-tól
- ◆ **Presbiteri gyűlés:** a hónap utolsó hétfőjén 18.00–20.30

Gyerektábor 2010

Június 21. és 25. között gyülekezetünk hittanosai – az ifjúság néhány tagjával egyetemben – Nagybörzsönyben táboroztak. A helyszín sokunknak ismerős volt, hiszen néhány éve már jártunk itt.

A hét során különböző Bibliai történeteket ismerhettek meg a résztvevők. Ilyen volt például Jairus lányának meggyógyítása (Lukács 8,40–42), ötezer ember megvendégelése (Lukács 9,12–17) és amikor Jézus lecsendesítette a tengert (Márk 4,35–41). Megtanultuk: Jézus a királyok király, aki ura életnek és halálnak, a természetnek, a hétköznapi gondoknak, a titkoknak és a szeretetnek, egy szóval az egész mindenségnek.

Ezeket a történeteket kiscsoportos foglalkozásokon is átbeszéltük, kitöltöttük a témához kapcsolódó tesztlapokat, megcsináltuk a kézműves feladatokat.

Az esti áhítatsorozatban sok izgalmas dolgot hallhatunk Dr. White kalandjairól. Minden történetből tanulhatunk valamit. Rácsodálkozhattunk, hogy semmi sem történik véletlenül, mindennek oka van, Isten minden helyzetben velünk van és segít nekünk.

A hét folyamán sokat énekelünk, játszottunk (ping-pong, csocsó, foci, sorverseny). Kisvonaton is ültünk, éjszakai túrán is voltunk és éjszakába nyúló beszélgetések is gazdagították a programot.

Idén is voltak amerikai vendégeink, igaz, csak három napra. *Bruce Kuenzel*, az új-mexikói Los Alamosban működő Bethlehem Evangélikus-Lutheránus Gyülekezet lelkésze (ő már a tavalyi gyerektáborunkon is ott volt), *Ann Morawski* egyetemi lelkész és két fiatal egyetemista látogatott meg minket. (*Testvérgyülekezetünk küldöttsége – európai körútja zárásaként – június utolsó hétvégéjét Monoron töltötte. – A szerk.*)

A tábor gyorsan és jó hangulatban telt el; az utolsó napon a legügyesebb fiú és lány kis ajándékot kapott.

Szöveg: **Vitális Nóra**; fotó: **Trincsi Andrea**

Anyakönyvi hírek

Az elmúlt egyházi esztendőben egyházközségünkben az alábbi örömteli és szomorú események történtek.

Keresztésben részesült: *Iványi Petra* (Monor), *Feigl Szilvia* (Monor), *Zóni Csaba* (Monor), *Hornyák Zalán* (Monorierdő), *Bágyi Csenge* (Monorierdő)

Konfirmációi fogadalmat tett: *Belső-Vereszkai Adél*, *Iványi Petra*, *Ottinger Viola*, *Regian Hedvig*

Házasságukra Isten áldását kérték: *Jézsó Gábor* és *Bokros Ildikó*, *Zsolczai Balázs* és *Vitális Judit* (Kecskeméten)

Isten irgalmába ajánlottuk elhunyt testvéreinket: *Pleszkán Frigyesné sz. Szarka Veronika*, *Orosházi István*, *Motlok Istváné sz. Vörös Julianna*, *Vasas Mihály*, *Felde Pál*, *Deli Gábor*, *Somodi Lászlóné*, *Pálinkás János*, *Sinkovics István*, *dr. Szemző Sándor*

50 éves házassági évfordulóját ünnepelte gyülekezetünkben *Kerekes György* és felesége *Kerekes (Gajzágó) Gabriella*. 2010. november 7-én az ünnepi, úrvacsorai közösségben végződő istentiszteleten a gyülekezet és a család mellett a barátok és a nyugdíjas társak is részt vettek.

Monori Evangélikus Egyházközség Lelkészi Hivatala

2200 Monor, Bajza u. 2.

Telefon: 29/410-108, 20/824-4902

E-mail: monor@lutheran.hu

Hivatali idő: szerda: 16.00–18.00, péntek: 8.00–10.00

Alapkő - A Monori Evangélikus Egyházközség lapja

Szerkesztő: Zsolczainé Vitális Judit
(judit.vitalis@lutheran.hu).

Felelős kiadó: Selmeczi Lajos Péter lelkész.

Sokszorosítás: Másoló Futár Kft.

Terjesztés Monor, Monorierdő, Csévharaszt és Vasad területén.

Itt a karácsony (EÉ, 171)

r

Itt a ka - rá - csony! Itt a Meg-vál - tó!

Szál - lon az é - gig bol - dog é - nek - szó!

El - jött a menny - ből. Em - ber - ré lett.

Ő hoz a föld - re bé - kes - sé - get.

2. Itt a Megváltó! Itt a szeretet! Elhagyott, árva senki nem lehet. Eljött a mennyből. Emberré lett. Ő hoz a földre békességet.

3. Szálljon a jó hír! Vigyük szerteszét! Hirdessük Isten nagy szeretetét! Eljött a mennyből. Emberré lett. Ő hoz a földre békességet.

4. Hirdessük szóval, tettel, étellel: Jézusban Isten szívére ölel! Eljött a mennyből. Emberré lett. Ő hoz a földre békességet.

5. Itt a karácsony! Itt a Megváltó! Szálljon az égig boldog énekszó! Eljött a mennyből. Emberré lett. Ő hoz a földre békességet.

(Túrmezei Erzsébet, 1912–2000)

Istentiszteletek vízkeresztig

December 24.: Monor 16.00 ♦ **December 25.:** Monor 10.00 ♦ Monorierdő 15.00 ♦ **December 26.:** Monor 10.00 ♦ Vasad 16.30 ♦ **December 31.:** Monor 16.00 ♦ **Január 1.:** Monor 10.00 ♦ **Január 2.:** Monor 10.00 ♦ Monorierdő 15.00 ♦ Csévharaszt 16.30 ♦ **Január 6.:** Monor 16.00

Imádkozzunk!

Szerető Atyánk, segíts, hogy ne feledjük el Jézus születését, hogy részt vehessünk az angyalok dalában, a pásztorok örömeiben, és imádhassuk a bölcseket.

Csukd be a gyűlölet ajtaját, és nyisd meg a szeretet zárját az egész világon. Add, hogy minden ajándékban kedveség lapuljon, és minden köszöntésben őszinte jó kívánság. Szabadíts meg minket a gonosztól Jézus áldásával, és taníts meg boldogan, tiszta szívvel élni.

Add, hogy a karácsony reggel boldog gyermekeiddé tegyen minket, s a karácsony este így kísérjen ágyba, hálás szívvel, megbocsátva és megbocsáttatva, Jézus kedvéért. Ámen.

Áldás

Az Úr áldjon meg és tartson meg téged
Az Ő orcája ragyogjon terád, és adjon békességet tenéked.
Ahogy a Betlehemben született gyermekre emlékszel,
Hajolj meg a tulajdon szívedben élő gyermek előtt,
És kövesd álmaid csillagának fényét,
S tudd, Isten veled van, bárhova mész is.
Hagyd, hogy az istállóban született remény megmutassa,
Az Úr egy kisgyermeken át is képes megváltani a világot.
Kívánom, hogy a karácsony szelleme
Egész évben melengesse lelkünk!
Béke és kegyelem kísérjen utunkon
Az Atya, a Fiú és a Szentlélek Isten nevében,
Ahogyan az kezdetben volt, és mindörökké létszen,
A világ végezetéig. Ámen.

A 2011. év igéje:

*„Ne győzzön le téged a rossz,
hanem te győzd le a rosszat a jóval.”*

(Pál apostol levele a rómaiakhoz 12,21)